

Vĩnh Liêm - Nguồn thơ dậy lửa Phần VI kỳ 7

(Nỗi lòng của người Chưa Thua Cuộc)

Nếu tính từ ngày 30-4-1975, một số người Việt tị nạn tại Hoa Kỳ đã sống qua 48 năm. Sống ở Mỹ đã 48 năm rồi thì chúng ta có cảm giác như thế nào? Chúng ta có nhớ quê hương hay không? Chúng ta có làm được điều gì để giúp đồng bào ở quê nhà sớm thoát khỏi ách kềm kẹp của bạo quyền CS hay không? Tôi thiết nghĩ rằng có thể đã có một số người làm được nhiều điều hữu ích cho đồng bào ruột thịt ở quê nhà. Riêng cá nhân Vĩnh Liêm thì chỉ biết dùng giấy bút để bày tỏ nỗi lòng trắc ẩn của mình qua những vần thơ. Nay, Vĩnh Liêm gom góp lại những bài thơ ấy, tạm gọi là “NGUỒN THƠ DẬY LỬA”. Tác giả chia nó làm 7 phần, sắp xếp theo những ý tưởng (chủ quan) như sau:

PHẦN I: GIẢI PHÓNG (Những hành động đốt sách và kinh tế mới của VC...)

PHẦN II: CON ĐƯỜNG CỦA “BÁC” (Những chiêu bài hòa đàm, hòa bình, hiệp định...)

PHẦN III: ĐỔI MỚI (Những bùa phép, chính sách, bao cấp, cải tạo, kinh tế mới...)

PHẦN IV: ĐỊNH HƯỚNG (Xã hội chủ nghĩa, quốc doanh, thị trường, sở hữu hóa toàn dân...)

PHẦN V: KẼ THÙ LỊCH SỬ (Hồ Chí Minh, Võ Văn Kiệt, cán bộ VC cao cấp...)

PHẦN VI: GIỤC LÒNG ÁI QUỐC (Nhắc nhở thanh niên lòng yêu nước)

PHẦN VII: THA THIẾT (Nỗi lòng ái quốc đối với quê hương)

Xin mời quý vị ghé mắt qua những dòng thơ tạm gọi là “dậy lửa” do Vĩnh Liêm đã làm trong suốt 48 năm xa quê hương.

(Thung lũng Liên-Sơn, 26-01-2023)

VĨNH LIÊM

Phần VI - Kỳ 7 (Tiếp theo Kỳ 6)

36. NHÓM LỬA

Lưu lạc bao năm rồi bạn nhỉ?
Xứ người bạn có thấy vui không?
Có nghe tiếng gọi tình đồng chí,
Gìn giữ non sông, giống Lạc Hồng.

Từ lúc non sông say bão tố,
Một đàn Chim Lạc phải lìa xa.

Lạc đàn chim cũng quay về tổ,
Đùm bọc thương nhau dưới mái nhà.

Đất nước qua phân, đời biến loạn,
Việt tình, Việt tính rã rời thôi!
Ngày nay đất nước chung giềng mối,
Mà cuộc phân ly khiến ngậm ngùi!

Kẻ ở người đi đều nhục nhã,
Thầm thương vận nước tới hồi đen.
Tài trai chí lớn giờ đôi ngả,
Càng sống càng đau cảnh thấp hèn!

Có kẻ vô tình sống nhố nhăng,
Làm cho hổ thẹn cả thân nhân.
Thế mà cuộc sống càng thông thả,
Chẳng bận tâm chi tới việc trần!

Cuộc sống tha hương nhiều hệ lụy,
Bao người hệ lụy vẫn còn đây.
Vẫn nghe tiếng gọi lời thâm thúy,
Ấp ủ thề xưa sẽ có ngày...

Ngày ấy quê hương bừng xán lạn,
Muôn người đoàn tụ mái nhà xưa.
Cùng nhau xây lại đời tươi sáng,
Nước Việt huy hoàng như thuở xưa.

Bạn chớ lo toan sẽ thiếu người,
Tre tàn măng mọc, sắc càng tươi.
Đàn tre tàn lụi, măng càng tốt,
Chẳng đợi trăm năm mới có người.

Hãy nhóm lửa lên cùng một lúc,
Đừng chờ đợi một bàn tay.
Đồng tâm nhất trí cùng khôi phục,
Lũ quỷ cong đuôi sẽ chạy dài.

Đừng có ăn no rồi ngủ kỹ,
Đừng ngồi tụ tập tán hươu nai.
Chẳng ai buộc phải hô đồng ý,
Nhưng chuyện quê hương phải miệt mài.

Vẫn biết lòng người chia rẽ quá,
Nhưng đừng vin cổ để làm ngơ.
Quê hương là của muôn người cả,
Không chỉ riêng ai mới được sờ.

Nếu có bất bình vì khác ý,
Sao không tự trách chính thân mình?
Ỗ ngôn bất chấp điều thuần lý,
Khẩu nghiệp di truyền đến hậu sinh.

Hải ngoại mệnh mông, người mỗi ngã,
Mỗi người tự ý một mình đi.
Rồi than rồi trách đường xa quá,
Mở miệng rêu rao chẳng ích gì!

Nếu mọi người đi cùng một hướng,
Cùng nhau nâng đỡ kẻ sa chân.
Cùng nhau hợp lực tìm phương hướng,
Dù có xa chi cũng thấy gần.

Mấy thuở Ông Cha mình dựng nước,
Sao đành bỏ mặc, chẳng thương đau?
“Hậu sinh khả úy” đành nhu nhược?
Chờ có công danh mới bắt đầu?

Lời thật mất lòng kẻ háu danh,
Làm sao im lặng mãi cho đành?
Nói ra tất cả lời tâm huyết,
Ắt sẽ có người noi sử xanh.

Hãy nhóm lửa lên, ngọn lửa hồng!
Cùng nhau thắp sáng khắp non sông
Cùng nhau đuổi sạch loài ma quỷ,
Làm rạng danh thơm giống Lạc Hồng.

(Đức Phổ, 07-08-1996)

VĨNH LIÊM

37. TA VINH HẠNH ĐƯỢC LÀM NGƯỜI VIỆT QUỐC

** Kỷ niệm 60 năm thành lập VNQDD.*

* Kính dâng lên các đồng chí anh hùng, liệt sĩ Đảng.

* Thân tặng quý đồng chí hiện diện trong ngày Sinh Nhật Đảng.

Cờ Việt Nam Quốc Dân Đảng

Cờ Sao Trắng phất phơ bay trong gió,
Nhắc nhở ngày kỷ niệm sáu mươi năm.
Người Việt Quốc từ muôn phương đã rõ,
Ngày vui mừng Sinh Nhật Đảng vì dân.

Tay siết chặt đồng hát bài ca Đảng,
Khí anh hùng bùng bùng lửa trong tim.
Trời hải ngoại triệu tinh thần rực sáng,
Chiếu thẳng về Quê Mẹ xé màn đêm.

Hỡi đồng chí! Từ trong, ngoài như một,
Giương ngọn cờ, thề chiến đấu hăng say.
Đầu Thái Học, máu Cô Giang rơi rớt,
Nung sức người vượt thắng mọi chông gai.

Anh hùng Nguyễn Thái Học

Anh với Chị điểm nụ cười rạng rỡ,
Dâng niềm tin lên các đồng chí tiên hiền.
Đường Dân Tộc vinh quang chữ đã mở,

Sẽ không còn mang thống khổ triền miên.

Ngày hội lớn đồng ca bài quyết chiến,
Lá cờ Sao Xanh Trắng rợp trời Đông.
Hỡi con cháu nước Việt Nam Văn Hiến!
Hãnh diện thay! Mang dòng máu Lạc Hồng!

Nơi hải ngoại đừng lãng quên giấc mộng,
Đuổi quân thù cho dân ngẩng đầu cao.
Sáu mươi triệu là anh em huyết thống,
Lẽ nào ta không biết xót thương nhau?!

Ta vinh hạnh được làm người Việt Quốc,
Phải noi gương hào khí của anh hùng.
Làm cách mạng là đốt thêm ngọn đuốc,
Soi rõ đường đi diệt lũ thù chung.

Người chí lớn xin nối vòng tay lớn,
Đại gia đình Việt Quốc cứu quê hương.
Xe lịch sử chuyển mình đang thẳng tắn,
Dù leo cao, đèo, dốc... cũng chung đường.

Hãy chia xẻ tâm tình trong bão nổi,
Sáu mươi năm xương máu đã cao vời.
Dù gian khổ ta quyết lòng đi tới,
Đường vinh quang Dân Tộc một lần thôi!

(Orlando, 25-12-1987)

VĨNH LIÊM

38. THÂN PHẬN DA VÀNG

Ôi! Thân phận da vàng tiểu quốc,
Vừa chào đời đã thấy đạn bom.
Đạn Cộng sản vô thần khát máu,
Bom Thực dân, Đế quốc kinh hồn!

Kiếp nô lệ ngàn năm Bắc thuộc,
Núi xương người hun đúc khí thiêng.
Hồn Dân Tộc soi đường cứu nước,
Đuổi quân thù, bờ cõi bình yên.

Nhưng vận nước đắm chìm khói lửa,
Một trăm năm nô lệ Thực dân.
Cảnh đói khổ sánh bằng trâu ngựa,
Vẫn bền lòng giành lại giang san.

Công đuổi giặc của toàn dân Việt,
Bọn vô thần bán rẻ lương tâm.
Làm đầy tớ quan thầy Sô-Viết,
Còn đọa đày, giết hại nhân dân.

Ôi! Thân phận da vàng châu Á!
Miếng mồi ngon của bọn bá quyền.
Dân nhược tiểu phải đầy gan dạ,
Muốn sống còn, hãy quyết vươn lên!

Không thể chịu gông cùm mãi được!
Hãy vùng lên giành lấy Tự Do!
Cờ Độc Lập tung bay khắp nước,
Không còn ai lo sợ giặc Hồ.

(Suối Bạc, 02-03-1982)

VĨNH LIÊM

39. NGÀY VỀ KHÔNG XA

Chắc hẳn ngày về không xa lắm,
Quê hương đã mỏi mắt trông chờ.
Ngày đêm réo gọi vang rừng thẳm,
Bờ suối, nương dâu luống ngẩn ngơ.

Đồng lúa miền Nam thoi thóp nhớ,
Bàn tay vun xới rất thân yêu.
Câu hò đối đáp đôi nam nữ,
Cùng tiếng vi vu của sáo diều.

Văng cảnh mục đồng ngồi thổi sáo,
Hết đàn trâu ghé chạy tung tăng.
Cầu tre gãy nhịp trên kinh máu,
Đêm lạnh lòng theo bước chị hằng.

Mẹ ở quê nhà mòn mỏi đợi,
Miếng trầu lạt lẽo chất vôi khô.
Thân già hiu hắt trong đêm tối,
Lòng nhớ thương con, mắt lệ mờ.

Khoai sắn cam lòng người chinh phụ,
Ba phen rách lá nắng mưa che.
Dầm sương dãi nắng nuôi con dại,
Chồng ở tù xa chẳng thấy về.

Kháng chiến bùng bùng sôi lửa hận,
Căm thù trời dậy khắp nơi nơi.
Tài trai quyết đánh tan quân giặc,
Giải phóng quê hương, cứu giống nòi.

Chắc chắn ngày về không xa lắm,
Đường đi không khó bởi ngăn sông.
Đừng cho nhục chí trai thời loạn,
Xứng đáng là con cháu Lạc Hồng.

(Suối Bạc, 31-7-1981)

VĨNH LIÊM

40. CON ĐƯỜNG CHÚNG TA ĐI

Cùng ngồi lại vạch ra một con đường
Con đường trở về Quê Hương
Con đường Phục Quốc
Con đường trải bằng gian khổ, máu, nước mắt, mồ hôi...
Con đường chắc chắn không được trải bằng chiếu hoa
Dành cho lãnh tụ xôi thịt, sa-lông
Chỉ dành cho các chiến hữu can cường, yêu nước.

Con đường chúng ta đi
Ngày nay, ngày mai, sắp tới
Không phải con đường đế quốc, thực dân
Mà là con đường Chính Nghĩa
Bằng tuổi trẻ lót đường
Bằng tình thương trải thảm
Bằng ý chí kiên tâm ngăn lặn tên mũi đạn
Bằng hận thù thay áo giáp, poncho
Không bằng thế lực nhóm này, khối nọ.

Con đường chúng ta mơ ước
Ngắn nhất, gần nhất để thấy Quê Hương
Tay nắm tay, tình thương xiết chặt

Ôm khối căm thù thay mìn, bộc phá
Giật tung gốc rễ Mác-Lê
San bằng “xã hội chủ nghĩa”.

Còn chờ đợi gì hỡi anh em!
Còn mơ ước gì hỡi cô bác!
Thịt xương đồng bào quê nhà tan nát
Máu căm hờn đọng lại thành than
Ngực tù vây hãm
Những mong đợi một con đường
Con đường Giải Phóng
Của chúng ta, bằng chính chúng ta
Con đường Phục Quốc.

Vinh danh thay tuổi trẻ Việt Nam!
Hãnh diện thay dòng máu Lạc Long!
Thế hệ tiền nhân đã từng làm nên lịch sử
Bà Triệu, Bà Trưng, Ngô Quyền, Lê Lợi...
Cùng tuổi trẻ như chúng ta
Cùng đầy bầu nhiệt huyết
Sao tiền nhân làm được?
Còn chúng ta không!
Vì lẽ gì?
Phải chăng vì yếu hèn, khiếp nhược?
Phải chăng vì ngại khổ, ngại nguy?
Phải chăng vì tham sinh úy tử?

Này anh em!
Bơ sữa không làm nên con người
Cơm áo không làm nên sự sống
Bằng cấp không làm nên thân danh
Nếu chúng ta ngủ say trong đê hèn dục vọng
Không thoát khỏi vỏ-cầu-an
Xin hãy mạnh dạn lên đường
Nối tiếp dòng lịch sử.

Con đường chúng ta đi
Dưới đuốc soi Tổ Quốc
Dưới bóng rợp Cờ Vàng
Sự sống nảy mầm

Dưới từng bước chân Phục Quốc.

(Suối Bạc, 15-4-1981)

VĨNH LIÊM

41. THƠ XUÂN GỬI MỸ HỘI ĐÔNG

Tết này ta vẫn bốn ba,
Tắc lòng của kẻ xa nhà từ lâu.
Hăm ba năm cảnh biển dâu,
Thương người hứng chịu dãi dầu nắng mưa.
Đêm nay chào đón giao thừa,
Thử xem năm mới tình xưa vẫn còn?
Ta vì nặng nợ nước non,
Nên đành lỗi hẹn vương tròn Tứ Ân!
Nước non ngàn dặm vẫn gần,
Giấc mơ thân ái ân cần gọi tên.
Hỡi người tâm chí vững bền,
Thắp cao ánh đuốc, giương lên ngọn cờ.
Bên trong đừng quá trông chờ,
Bên ngoài hứa hẹn... Cuộc cờ liên tay.
Hẹn hò lần lửa qua ngày,
Năm cùn tháng tận, tương lai mịt mù.
Những người yêu nước tâm trung,
Chung lưng đầu cột chia cùng niềm đau.
Giang sơn gấm vóc nhiệm màu,
Lẽ nào để bọn cai thầu soán ngôi?
Quốc dân bị trị muôn đời,
Lân bang kênh kiệu dùng lời dọa xoa...
Đau thay thân phận nước nhà!
Thế mà dân chúng lại là bàng quan!
Đứng lên diệt lũ bạo tàn!
Cho con cháu được vạn ngàn đời vui.
Mùa xuân dân tộc tới rồi!
Trăm nhà đua tiếng, triệu người vùng lên.

(Xuân Mậu Dần, 1998)

VĨNH LIÊM

(Hết Kỳ 7 – Xem tiếp Kỳ 8)